

Průvodci z Přímky vzali Vranov nad Dyjí ztečí

Vážení návštěvníci, vítíte na státním zámku ve Vranově nad Dyjí... Adam Stárek, žák 2. ročníku oboru Cestovní ruch, plní odbornou praxi. Nejen on, ze školy přijeli čtyři. On a tři dívky. Usmívá se, že je růže mezi trnám. Text se naučili, teoreticky jsou připraveni výborně. A na zámku byli hozeni do vody. Podle prvních hodnocení plavou dobře.

„Jsme z Nového Jičína a můžeme porovnat výkon Adama s výkonem průvodkyně na hradě v Bítově, kde jsme byli včera. Říkala, že se jmenuje Tereza a studuje obor Cestovní ruch ve Znojmě. Že je to spolužačka? Tak ta byla moc šikovná, vyřídíte u vás ve škole, že od nás už maturitu máte,“ hodnotí Adamův výkon manželský pár.

Bc. Radek Ryšavý, kastelán státního zámku ve Vranově nad Dyjí, je se svými letošními svěřenci také spokojený.

„Přezkoušení znalostí textů včera přímo v prostorách dopadlo na jedničku. Teď mluvím i za kolegyně, že jsme rádi, jaké žáky jste nám poslali. Připravené, spolehlivé. Vždy budoucím průvodcům říkám, že jsem jejich fanoušek, a pokud je na něco upozorním, tak jen v dobrém, aby věděli, co mají případně vylepšit. Kladu jim také na srdce, aby byli dochvilní, a že i suverenita je důležitá, ale pozor, kde končí její hranice. Pak už je to

arogance, a to už by nebylo v pořádku. Tady to ale nehrozí, všichni jsou opravdu slušní.“

A s jakými pocity se po prvním provázení „naostro“ svěřila děvčata? „Radovala jsem se, že provázím jen dvojici, že to bude pro začátek jednodušší. Jsem ale zklamaná. V průběhu výkladu si oba četli v mobilu. To tedy moc motivační nebylo,“ posteskla si Nikola Kopečková.

„Vidíš, já jsem měla opačný problém. Šok, když jsem se dozvěděla, že ve skupině mám deset lidí. Tolik! Byly mezi nimi i děti. Nervozita nabírala na obrátky. A ta rouška! Potila jsem se, rosily se mi brýle, musela jsem si je sundat. Že jsem špatně viděla, si dovedete předsta-

vit. Samozřejmě jsem si představovala, co všechno budu řešit. Od klouzání v pantoflích přes čůrání po nezájem. Opak byl ale pravdou, skupina byla skvělá. A nejvíc spolupracovaly právě ty děti!“ nadšeně vypráví Nicole Tomková.

Poslední z třetice, Adéla Sýkorová, má průvodcovství v krvi. Neskromně hodnotí svůj první výkon: „Nervozitu jsem pocítovala v prvních dvou místnostech. Bylo fajn, že jsem se hned na začátku představila a upozornila na to, že jdu poprvé. Cítila jsem, jak to ze mě spadlo. Kontakt byl navázán, proběhlo mi hlavou, co jsme se učili. Jen jsem si dávala pozor na dýchání a na to, abych řekla všechny

informace. Pak jsem zjistila, že už na to nemyslím a že to jde! Jediný problém, co jsem měla, tak se zamčením zámecké kaple – najednou to nešlo! Technika je prostě nevyzpytatelná. Každý z nás dnes prostě musel něco zažít, abychom měli na co vzpomínat. Prohlídku jsem si ale užila, už se těším na další!“

„Červen je pro žáky Cestovního ruchu každoročně ve znamení odborné praxe. Její úspěšné zvládnutí je podmínkou pro postup do vyššího ročníku. Ve škole máme ale pracovaný systém, žáky systematicky vedeme, ze znalosti textů je přezkoušujeme několik měsíců. Před nástupem na praxi s nimi také absolvujeme nácvik přímo na místě, případné rezervy tak řešíme včas. Dle mého soudu víc udělat nemůžeme, už opravdu záleží na každém z nich. To se ukáže, jak je kdo samostatný, důsledný, spolehlivý, zodpovědný. A letos mám opravdu radost, první hodnocení, které dostávám ze stran spolupracujících subjektů, jsou jen pozitivní. Letošním druhákům sice přípravu trošku ztížila distanční výuka, ale vše zvládli. Prostě když se chce, všechno jde,“ doplnila Mgr. Lucie Plánková, vedoucí oboru Cestovní ruch.

Vážení čtenáři, vítíte... Navštivte nás ve zmíněném Vranově nad Dyjí, ale i na Bítově, v Mikulově a ve Znojemském podzemí!

Mgr. Ludmila Karpíšková (PI)

